

[Jens Chr. Christensen.]

hustrufradrag egentlig skulle afskaffes, men det mener den højtærede indenrigsminister altså ikke. I lovforslagets § 6 om en ny § 9 b står der, at sognerådet kan beslutte, at der gives hustrufradrag. Der er selvfølgelig noget tiltalende i, at det er overladt det kommunale styre at træffe en sådan afgørelse, men efter min mening er spørgsmålet om hustrufradrag for ømtåligt til at være overladt et tilfældigt kommuneflertal, ikke mindst i landkommunerne, hvor det såvel i landbruget som hos de mindre næringsdrivende er sådan, at hustruen så godt som over alt hjælper til i erhvervet, men ikke kan få hverken hustrufradrag eller lønmodtagerfradrag. Ægtepar af denne kategori vil derfor skattemæssigt være betydelig dårligere stillet end ægtepar med samme indkomst, hvor hustruen er udearbejdende. Ville det ikke være rigtigt i hvert fald for landkommunernes vedkommende at slette dette afsnit af lovforslaget?

I stk. 3 i samme paragraf tales om forhøjelser af forholdsvis større indkomster, hvis husstanden er ringe eller det drejer sig om særlig stor vinding, eller særlig heldige driftsforhold har været til stede. Vi vedtog sidste år at afskaffe kildeartsreglen for over alt at bruge skatteskala, og når man samtidig betænker, at lotterigevinster o. lign. kun beskattes med 15 pct. i alt, hvorfor skal så den, der måske ved særlig flid og særlig dygtighed i enkelte år har skabt sig en noget større indkomst end sædvanlig, straffes med en skat, der ligger ud over skalaens regler?

Jeg vil også gerne have, at vi ser nærmere på forslaget § 7 angående offentliggørelse af ligningslister. I øvrigt var det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen inde på spørgsmålet om skattebøger, og jeg vil gerne give tilslutning til, at man helt afskaffer udgivelse af skattebøger. Men det stiller sig måske nok lidt anderledes med de såkaldte ligningslister eller skattemønstre; jeg skal ikke bestride nødvendigheden af en offentliggørelse af sådanne lister. Meningen dermed er jo, at den enkelte skatteyder ikke alene kan se, hvad han selv er ansat til, men også kan sammenligne sin egen ansættelse med andres. Skal en sådan sammenligning være fyldestgørende, er det imid-

lertid nødvendigt, at der sideløbende med den kommunale indkomstskat offentliggøres samtlige andre skatter. De lister, der tidligere har været fremlagt, har ofte været en kilde til både fortrydelse og misundelse, fordi mange skatteydere, når de kun ser listen over den kommunale indkomstskat og f. eks. ser skattebeløbet for en indehaver af en lidt større virksomhed, ikke tænker over, at denne måske betaler mangedobbelt sin kommuneskat dels til staten, dels i form af ejendomsskat.

Fra venstres side havde vi delt de foreliggende 5 lovforslag i 2 ordførerskaber, og det var meningen, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen skulle have været ordfører for de 3 små sociale lovforslag og for lovforslaget om erhvervsskat, men da det ærede medlem ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at gøre nogle ganske få bemærkninger navnlig vedrørende lovforslaget om erhvervsskat.

Lad mig først om erhvervsskatten sige, at vi fra venstres side kan tiltræde dens bortfald. Men spørgsmålet bliver så: hvad skal der sættes i stedet? I hvert fald mener vi i venstre, at det er nødvendigt, at der sammen med erhvervsskattens bortfald sker en vis aftrapning eller i hvert fald en ordning med et vist gradueret tilskud fra omegnskommunerne til den kommune, der tidligere har modtaget erhvervsskat. En omegnskommune vil efter lovforslaget komme til at betale det samme beløb til bykommunen, som den har betalt i 1957-58, dog med et tillæg af 10 pct. Det vil selvfølgelig i visse kommuner forøge skattebyrden ret væsentligt for de skatteydere, der ikke har svaret erhvervsskat. Jeg vil også tro, at 10 pct. tillægget er højere, end det nødvendigvis bør være. Vi vil i hvert fald fra vor side gerne se eksempler på, hvor stor en forøgelse der kan blive tale om for de skatteydere, der ikke har svaret erhvervsskat, og desuden have undersøgt, om det er nødvendigt med forøgelsen på de 10 pct. Skal der være en mening med en aftrapningsordning, er det i hvert fald ikke nødvendigt allerede på nuværende tidspunkt at begynde med en forøgelse. Kort sagt vil man over alt i de forstadskommuner, der skal udrede erhvervsskattetilsvaret, få en væsentlig skatteforhøjelse, og det får man samtidig med, at bykommunernes skatteydere opnår en